

Lapszemle: Aréna Vecsei Miklóssal

Az Inforádió Aréna c. rovatában 2013. április 20.-án beszélgetés hangzott el Vecsei Miklóssal a Magyar Máltai Szeretetszolgálat alelnökével (a teljes interjú a Magyar Máltai Szeretetszolgálat honlapján a lapszemle rovatban meghallgatható). A beszélgetés fő témája a hajléktalanság és a hajléktalanság problémájának lehetséges kezelési megoldásai voltak, de emellett olyan fontos kérdésekről is szó esett, mint a társadalmi felelősségvállalás, a devizahitelekkel küzdő családok, az ócsai lakásprogram,

A hajléktalan emberek jelenlegi helyzetével kapcsolatban az alaptörvénybe emelt szabályozás volt a kiindulópont, melynek kapcsán Vecsei Miklós hangsúlyozta, hogy a módosítást a szakma kudarcként éli meg, véleménye szerint tiltással ezt a kérdést nem lehet megoldani, és várhatóan a problémát a szabályozásnak ez a formája nem fogja rendezni. De ami a módosításból következhet, az a látszólagos szigor megjelenésén túl éppen a zéró tolerancia „felhígulása” lehet, vagyis kialakulnak majd „türelmi zónák”, ahol viszont tartózkodhatnak hajléktalan emberek, és ennek akár még örülni is lehet, hiszen ők azok, akik talán csak megtűrve, de mégis a közösség részeként kisebb munkákat elvégezve, kutyát sétáltatva, ismerősként élnek az utcán, őket az alelnök szerint ott kellene hagyni. A fő gondot az a mindössze 200-300, étellel sodródó, társadalomból kihullott, sokszor alkohol- és pszichiátriai beteg hajléktalan ember jelenti, akiknek a problémája olyan nagyságrendű, hogy képes megmozgatni a társadalmat és a politikát. Félő, hogy ezek az emberek a szabályozás végrehajtása miatt eltűnnek a szemünk elől és nem a megoldás, hanem az eltüntetés lesz a fő irány. Arra a kérdésre, hogy akkor miben látná a megoldást, az alelnök elmondta, hogy pusztán rendészeti eszközökkel a problémát megoldani nem lehet, ennek a 2-300 embernek a problémájában van rendészeti, egészségügyi és szociális jellegű is, ezeket együttesen kell kezelni, külön-külön egyiket sem lehet orvosolni. A megoldás az egyéni diagnózis alapján történő elhelyezés lenne, hiszen a probléma éppen azokkal van, akik semmilyen intézménybe sem mennek be, akiket nem tudunk megszólítani, éppen itt találjuk az ellátásban jelenleg a hiányzó láncszemet. E hiányzó láncszemnek az ellátásba történő beemelésére egyébként a Szeretetszolgálat részletes tanulmányt készített a fővárosnak, Vecsei Miklós szerint a fogadtatás a főpolgármester részéről kedvező volt.

A hajléktalanság kapcsán Vecsei Miklós beszélt még azokról az eredményekről is, amelyek pozitív változásokat hoztak, mint pl. az a kormány által létrehozott 700 új férőhely, melynek eredményeként ma 700 emberrel kevesebb van az utcán, mint két éve. Az ellátórendszer hiányosságaként kiemelte, hogy a hajléktalan átmeneti szállásokon sokan egyéb ellátási formák (szociális otthon, fogyatékos otthon, munkásszálló, szociális bérlakások) igénybe vétele helyett laknak, és üdvözlí azt a kormányzati kezdeményezést, amely munkásszállók újbóli megnyitását célozza. A hajléktalanokról szóló társadalmi konzultációval kapcsolatban elmondta, hogy a társadalom megkérdezése előtt helyesebb lenne arról beszélni, kik a hajléktalanok, mi is a hajléktalanság, hogyan mentjük meg őket, és ezekről a kérdésekről párbeszéd indulna meg.

A devizahitel-kérdés és az ócsai lakópark kapcsán elmondta, hogy a meghozott intézkedések közül az eszközkezelő nagy segítséget jelent a bajbajutott családoknak, de fontos, hogy a segítség során ne csak a technikai részletek, mint lakásnagyság, az eladósodás mértéke stb. legyenek az elsődlegesek, hanem – csakúgy, mint a hajléktalanság problémájának kezelésében – az egyéni diagnózis felállítása, és az intenzív szociális munka.